

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะได้เสนอผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ พร้อมทั้งการแปลความหมาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม (Subjects)
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
r_s	แทน	แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอันดับ (Spearman rank correlation)
r_{tt}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Coefficient of reliability)
SE_{meas}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard error of measurement)

ลำดับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล
2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมกลางแสดงออกของกลุ่มต่าง ๆ
3. การหาร้อยละของผู้ที่กล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงออก จากความสัมพันธ์ระหว่างระดับความไม่สบายใจกับระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม

4. การหาพฤติกรรมที่นักศึกษาวิทยาลัยครูต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้น

1. การหาค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล

จากการใช้แบบสำรวจวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกกับกลุ่มตัวอย่างทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดแล้ว ได้นำข้อมูลมาหาค่าสถิติพื้นฐาน ปรากฏดังในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลจากแบบสำรวจของระดับความไม่สบายใจ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S	SE _{meas}
กรุงเทพมหานคร	220	111.24	20.37	± 11.25
ชาย	100	108.57	22.37	± 7.27
หญิง	120	113.46	19.88	± 7.40
ต่างจังหวัด	220	117.32	15.06	± 7.45
ชาย	100	119.03	15.37	± 7.31
หญิง	120	115.89	14.71	± 7.31
รวมทั้งหมด	440	114.28	18.12	± 7.33

ตารางที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลจากแบบสำรวจของระดับความเป็นไป-
ได้ของพฤติกรรม

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	s	SE _{meas}
กรุงเทพมหานคร	220	127.20	12.79	± 6.56
ชาย	100	126.72	13.26	± 7.09
หญิง	120	127.61	12.17	± 5.95
ต่างจังหวัด	220	131.62	13.89	± 6.89
ชาย	100	130.69	14.12	± 6.56
หญิง	120	132.40	13.71	± 6.76
รวมทั้งหมด	440	129.41	13.52	± 6.67

จากตารางที่ 1 และตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับความไม่-
สบายใจ และระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม จะเห็นว่าระดับความไม่สบายใจ
มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม ซึ่งชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมบาง-
อย่างแม้ว่าเมื่อทำไปแล้วความไม่สบายใจมีน้อย แต่โอกาสที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นมี
น้อยกว่า และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งหมด ทั้งระดับความไม่สบายใจ และ
ระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม กลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครมีค่าเฉลี่ยค่า
กว่าค่าเฉลี่ยรวม ไม่ว่าจะพิจารณารวมทั้งเพศหญิงและชายหรือพิจารณาแยกตามเพศ ใน

ต่างจังหวัดกลับพบว่าตรงข้าม คือค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมทั้งระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม ทำให้เห็นแนวโน้มว่ากลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครมีระดับความไม่สบายใจเมื่อต้องแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ น้อยกว่าค่าเฉลี่ยรวม และโอกาสที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ มีมากกว่า

เพื่อให้มีความมั่นใจว่าระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดแตกต่างกันจริง จึงได้เปรียบเทียบความแตกต่างให้เห็นต่อไป

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกระหว่างกลุ่มต่าง ๆ

2.1 ระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด

ตารางที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมกล้าแสดงออกระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด

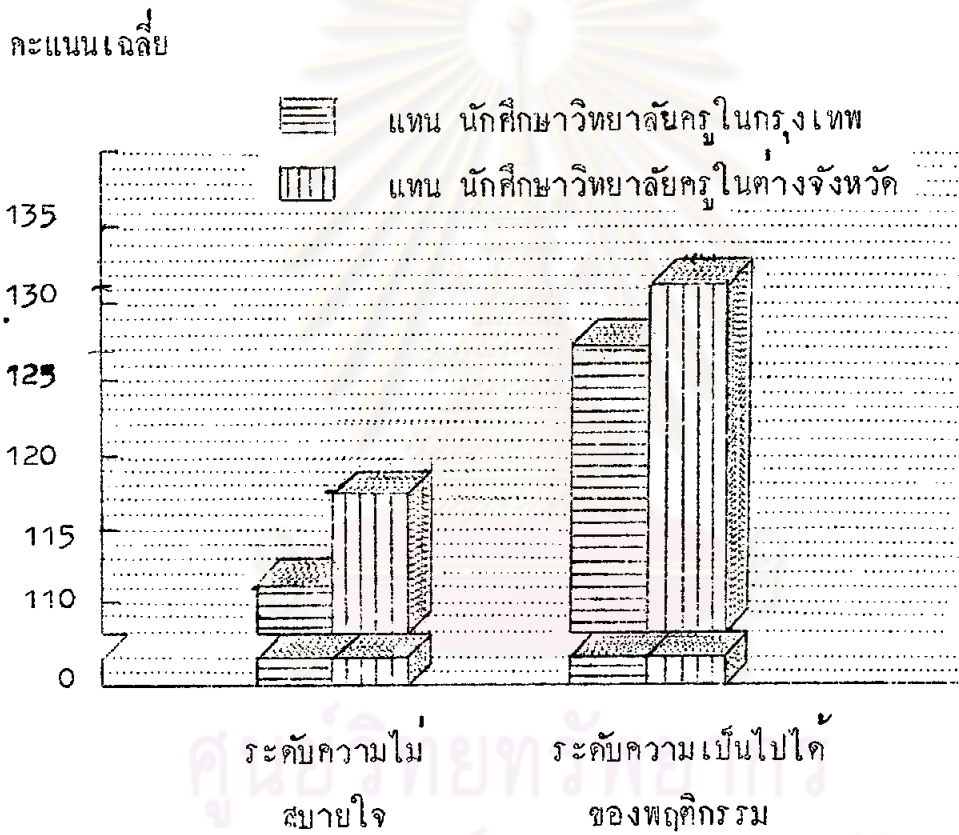
กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S	t
ระดับความไม่สบายใจ				
กรุงเทพมหานคร	220	111.24	20.37	-3.65**
ต่างจังหวัด	220	117.32	15.06	
ระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม				
กรุงเทพมหานคร	220	127.20	12.79	-3.46**
ต่างจังหวัด	220	131.62	13.89	

** P < .01

จากตารางที่ 3 ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครมีความไม่สบายใจหลังจากที่ได้แสดงพฤติกรรมออกไปแล้วน้อยกว่านักศึกษาวิทยาลัยครูในต่างจังหวัด และมีระดับความเป็นไปได้ในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา

มากกว่า จึงอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงกว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูในต่างจังหวัด เมื่อพิจารณาถึงความไม่สบายใจและความเป็นไปไคของพฤติกรรม

เพื่อให้เห็นผลการเปรียบเทียบชัดเจนขึ้น ได้แสดงด้วยกราฟดังในแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 ระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปไคของพฤติกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด

2.2 ระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยครูชายกับหญิง

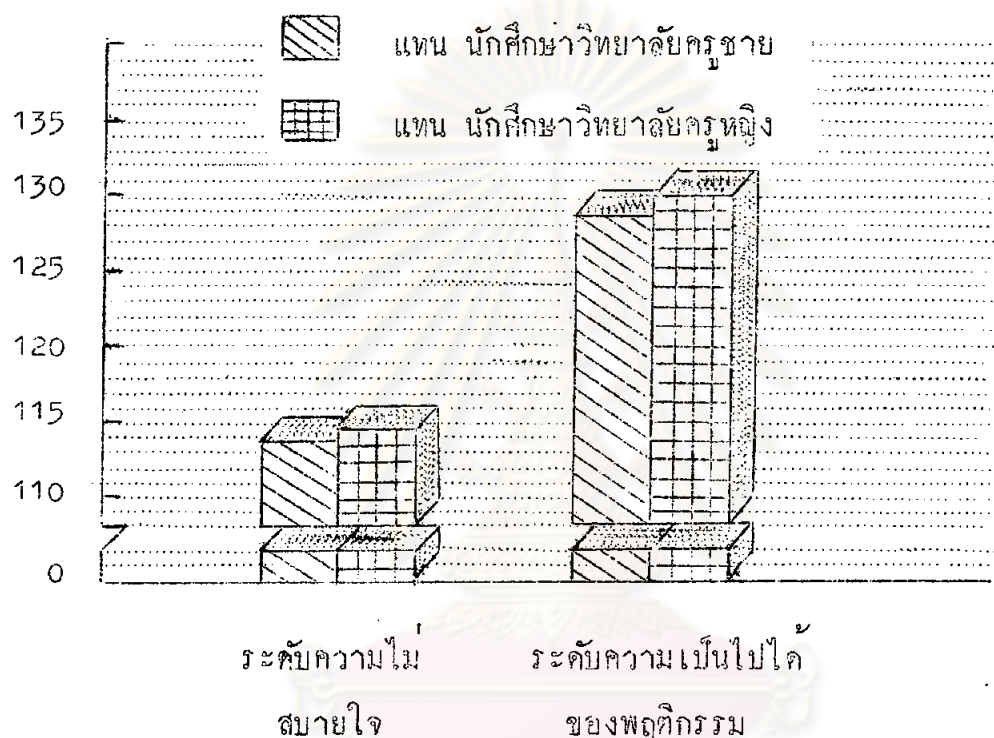
ตารางที่ 4 ค่าสถิติพื้นฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรม
กล้าแสดงออก ระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยครูชายกับหญิง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S	t
ระดับความไม่สบายใจ				
ชาย	200	113.8	19.21	.49
หญิง	240	114.68	17.24	
ระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม				
ชาย	200	128.71	13.81	.99
หญิง	240	130.00	13.28	

จากตารางที่ 4 ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่อาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูชายและหญิงมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่แตกต่างกัน ทั้งในระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม

เพื่อให้เห็นผลการเปรียบเทียบชัดเจนขึ้น ได้แสดงด้วยกราฟดังในแผนภูมิ

คะแนนเฉลี่ย

แผนภูมิที่ 4 ระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูชายและหญิง

เพื่อเป็นการค้นหาว่าอาจมีความแตกต่างระหว่างเพศในกลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครและในกลุ่มนักศึกษาวิทยาลัยครูในต่างจังหวัด ผู้วิจัยจึงได้ทำการเปรียบเทียบและแสดงผลในตารางที่ 5 ต่อไป

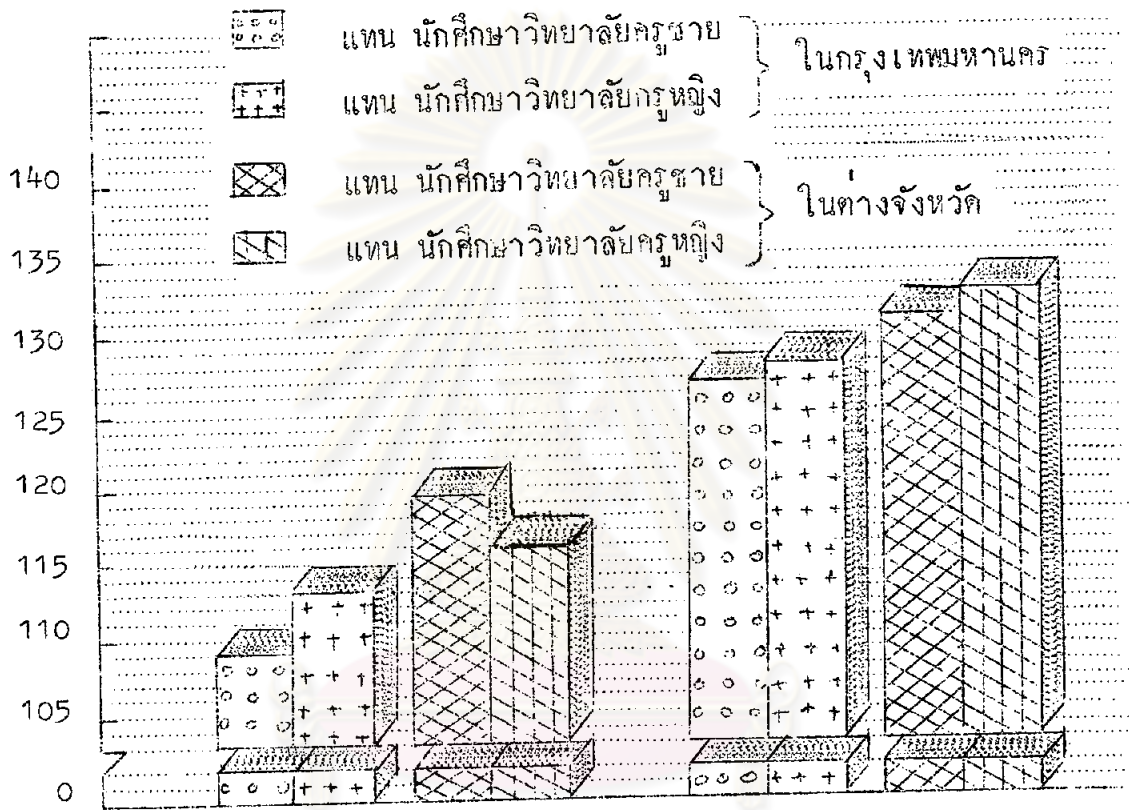
ตารางที่ 5 ค่าสถิติพื้นฐานและผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรม
กล้าแสดงออกระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยครูชายกับหญิงในกลุ่ม
กรุงเทพมหานครและกลุ่มต่างจังหวัด

กลุ่มตัวอย่าง		N	$\bar{X}$	S	t
ระดับความไม่สบายใจ					
กรุงเทพฯ	ชาย	100	108.57	22.37	-1.17
	หญิง	120	113.46	19.88	
ต่างจังหวัด	ชาย	100	119.03	15.37	1.52
	หญิง	120	115.89	14.71	
ระดับความ เป็นไปได้ของพฤติกรรม					
กรุงเทพฯ	ชาย	100	126.72	13.26	-0.05
	หญิง	120	127.61	12.17	
ต่างจังหวัด	ชาย	100	130.69	14.12	-0.48
	หญิง	120	132.40	13.71	

จากตารางที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกระหว่างเพศไม่ว่าจะเป็นในกลุ่มกรุงเทพมหานครหรือในกลุ่มต่างจังหวัดด้วยกันเองก็ตาม ปรากฏว่าค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้เห็นผลการเปรียบเทียบชัดเจนขึ้น ได้แสดงด้วยกราฟดังในแผนภูมิ

คะแนนเฉลี่ย

กรุงเทพฯ ๗ ต่างจังหวัด
ระดับความไม่สบายใจ

กรุงเทพฯ ๗ ต่างจังหวัด
ระดับความเป็นไปได้ของ
พฤติกรรม

แผนภูมิที่ 5 ระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม
ของนักศึกษาวิทยาลัยครู เปรียบเทียบชายกับหญิงในกลุ่มกรุง-
เทพมหานครและในกลุ่มต่างจังหวัด

3. การหาการร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยครูที่กล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงออก จากความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปไค้ของพฤติกรรม

3.1 ร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกลุ่มต่าง ๆ ที่จำแนกตามความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปไค้ของพฤติกรรม

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยครูกลุ่มต่าง ๆ เมื่อจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปไค้ของพฤติกรรม

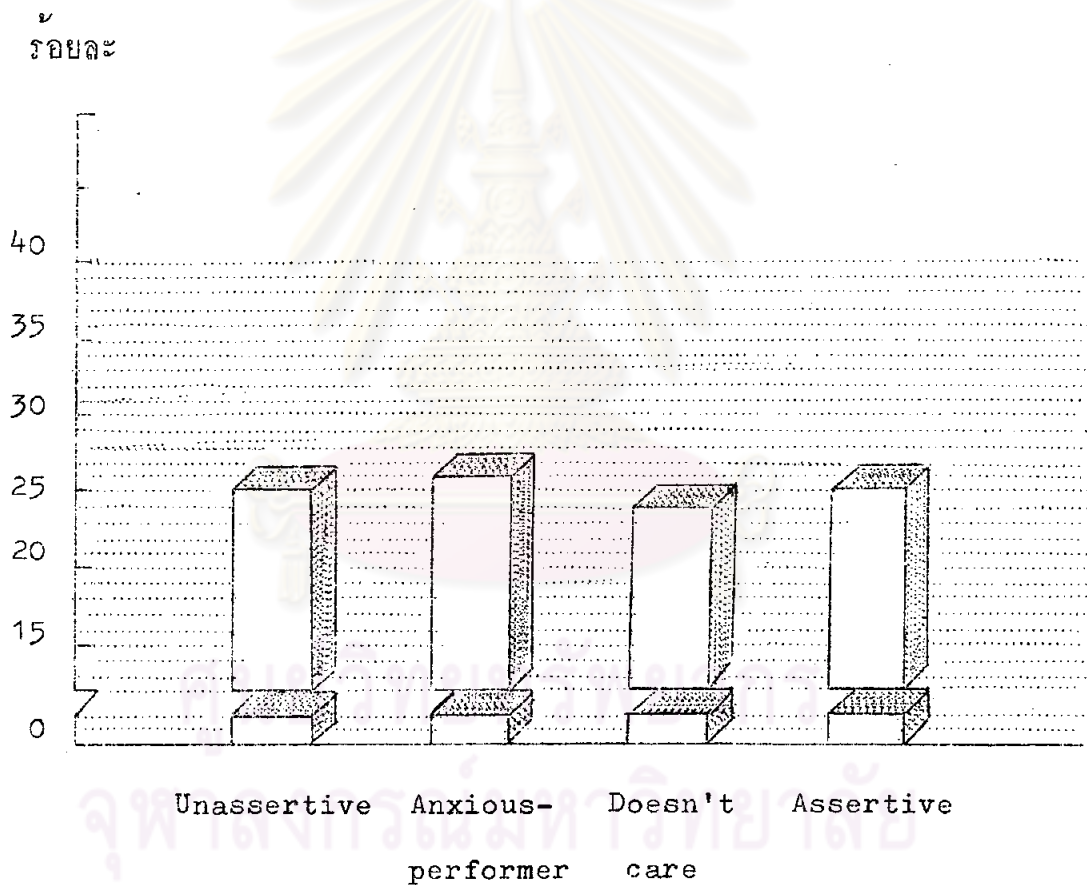
ระดับความไม่สบายใจ	ระดับความเป็นไปไค้ของพฤติกรรม	
	130 ขึ้นไป ($\bar{X}=129.41$) 29 ลงมา	
	Unassertive	Anxious-performer
115 ขึ้นไป ($\bar{X}=114.28$)	25 %	26 %
	Doesn't care	Assertive
114 ลงมา	24 %	25%

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าเมื่อจำแนกนักศึกษาออกตามความสัมพันธ์ระหว่างระดับความไม่สบายใจกับระดับความเป็นไปไค้ของพฤติกรรม จะได้เป็น 4 กลุ่ม การร้อยละของกลุ่มที่กล้าแสดงออก (Assertive) ก็ใกล้เคียงกับการร้อยละของ

กลุ่มที่ไม่กล้าแสดงออกทั้ง 3 กลุ่ม (Unassertive, Anxious-performer, Doesn't care) แต่ถาพิจารณาการยอละของลุ่มที่ไม่กล้าแสดงออกทั้งสามลุ่มรวมกัน ก็ปรากฏว่าสูงกว่าลุ่มที่มีความกล้าในการแสดงออก เพราะมีถึง 75 % ส่วนลุ่มที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมีเพียง 25 % เท่านั้น

ผลที่ได้จากการหาการยอละของลุ่มต่าง ๆ ใดแสดงด้วยกราฟดังในแผนภูมิ

ที่ 6

แผนภูมิที่ 6 การยอละของนักศึกษาวิทยาลัยครูเมื่อจำแนกตามความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปไค้ของพฤติกรรม

3.2 ร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด
ที่จำแนกเป็นกลุ่มตามความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบายใจ และ
ระดับความเป็นไปได้อของพฤติกรรม

ตารางที่ 7 คำร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครและต่าง
จังหวัดเมื่อจำแนกออกตามความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบาย
ใจและระดับความเป็นไปได้อของพฤติกรรม

ระดับความไม่สบายใจ		ระดับความเป็นไปได้อของพฤติกรรม	
		130 ขึ้นไป ($\bar{X}=129.4$) 129 ลงมา	
115 ขึ้นไป	กรุงเทพฯ	Unassertive 18.6 %	Anxious-performer 25.5 %
	ต่างจังหวัด	32.3 %	25.9 %
$\bar{X}=114.28$		Doesn't care	Assertive
114 ลงมา	กรุงเทพฯ	25 %	30.9 %
	ต่างจังหวัด	23.2 %	18.6 %

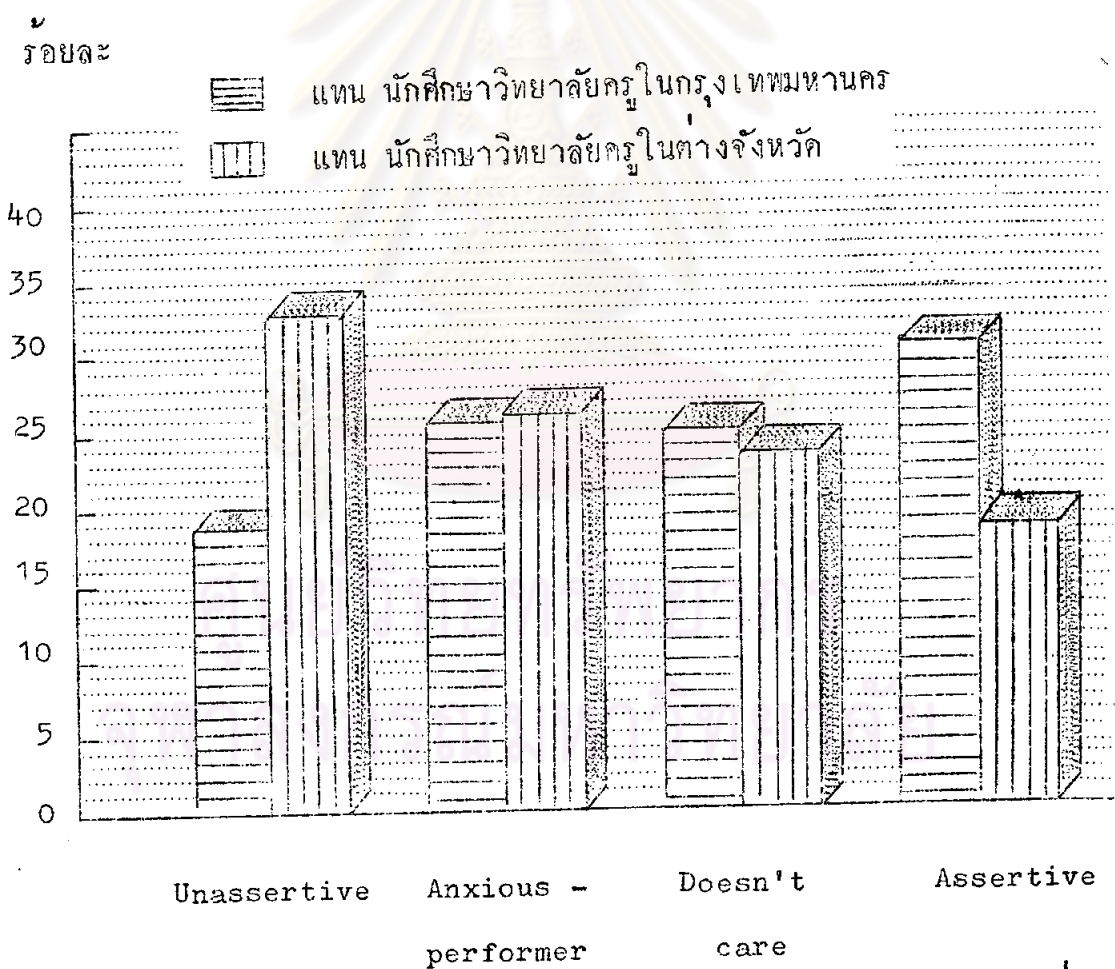
จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่ากลุ่ม Assertive หรือกลุ่มที่มีความกล้าใน
การแสดงออกนั้น นักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครมีจำนวนมากกว่าในต่างจ้ง-
หวัดอย่างเห็นได้ชัด สำหรับกลุ่ม Anxious-performer นั้นมีจำนวนใกล้เคียง
กันมากส่วนกลุ่ม Doesn't care มีจำนวนน้อยกว่าเพียงเล็กน้อย เมื่อพิจารณา

จำนวนนักศึกษาวิทยาลัยครูที่มีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกในกลุ่ม Unassertive นักศึกษาวิทยาลัยครูในต่างจังหวัดมีจำนวนมากกว่า เมื่อพิจารณาเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่านักศึกษาวิทยาลัยครูที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมีจำนวนมากกว่านักศึกษาวิทยาลัยครูในต่างจังหวัดก็จริงแต่เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนทั้งหมดแล้วก็ยังมีเป็นจำนวนน้อย เพราะมีเพียง 30.9 % เท่านั้น และเฉพาะในต่างจังหวัดก็ปรากฏว่านักศึกษาที่มีความกล้าในการแสดงออกนั้นยังมีเป็นจำนวนน้อยมากทีเดียว มีเพียง 18.6 % เท่านั้น

ผลที่ได้จากการหาค่าร้อยละจากกลุ่มต่าง ๆ ได้แสดงด้วยกราฟดังในแผนภูมิ

ที่ 7

แผนภูมิที่ 7 ค่าร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด เมื่อจำแนกตามความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปได้ของพฤติกรรม

3.3 ร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยครูชายและหญิงในกลุ่มต่าง ๆ ที่จำแนกตามความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปไค้ของพฤติกรรม

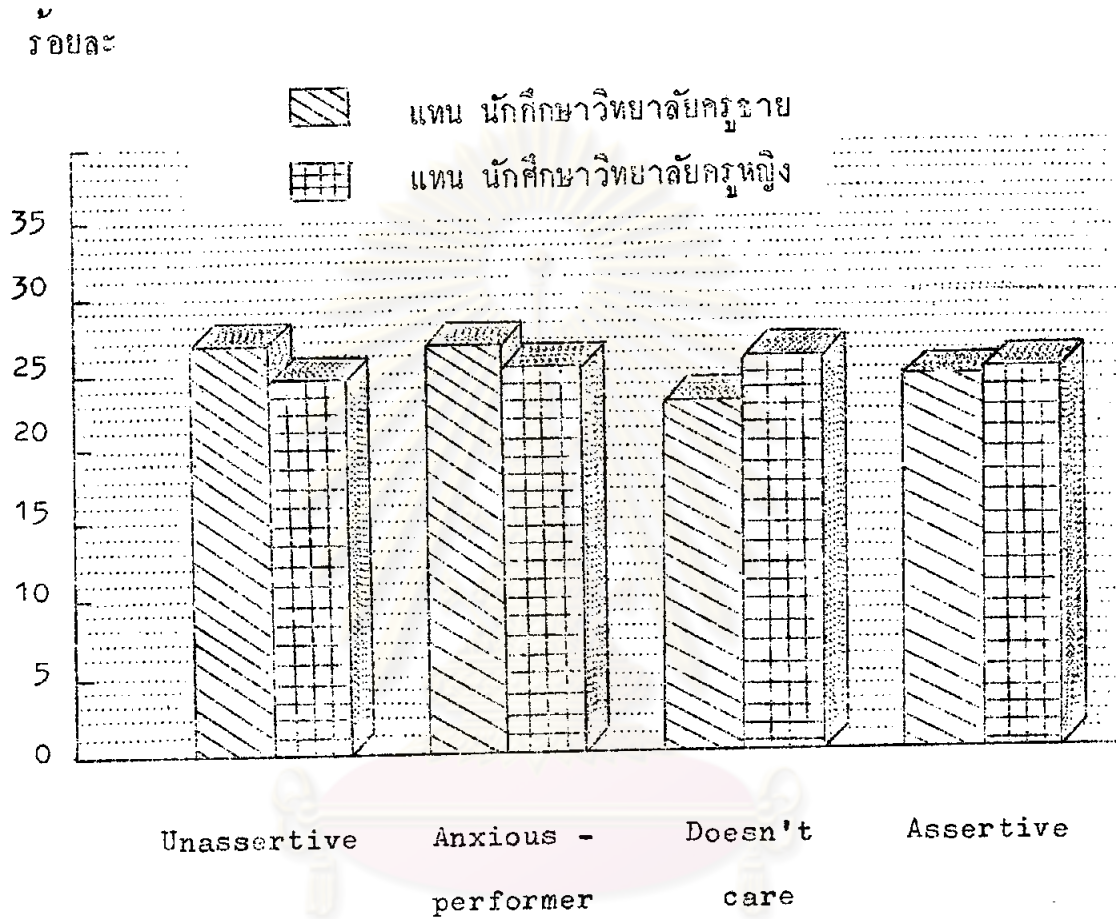
ตารางที่ 8 ค่าร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยครูชายและหญิงเมื่อจำแนกออกตามความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปไค้ของพฤติกรรม

ระดับความไม่สบายใจ		ระดับความเป็นไปไค้ของพฤติกรรม	
		130 ขึ้นไป ($\bar{x}=129.41$) 29 ลงมา	
115 ขึ้นไป ($\bar{x}=114.28$)	ชาย	Unassertive 26.5 %	Anxious-performer 26.5 %
	หญิง	24.6 %	25 %
114 ลงมา	ชาย	Doesn't care 22.5 %	Assertive 24.5 %
	หญิง	25.4 %	25 %

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่านักศึกษวิทยาลัยครูชายและหญิงในแต่ละกลุ่มทั้ง 4 กลุ่มมีค่าร้อยละที่ใกล้เคียงกันมาก แสดงให้เห็นว่านักศึกษวิทยาลัยครูทั้งชายและหญิงมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงออกที่ใกล้เคียงกัน

ผลที่ได้จากการหาค่าร้อยละของกลุ่มต่าง ๆ ใ้แสดงด้วยกราฟตั้งในแผนภูมิ

รูปที่ 8

แผนภูมิที่ 8 การร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยครูชายและหญิง เมื่อจำแนกตามความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไม่ไ้ของพฤติกรรม

4. การหาพฤติกรรมที่นักศึกษาวิทยาลัยครูต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้น

4.1 อันดับของการเลือกพฤติกรรมที่นักศึกษาวิทยาลัยครูต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้น

ในการหาว่านักศึกษาวิทยาลัยครูต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้นในพฤติกรรมใดบ้าง ผู้วิจัยได้เริ่มจากการตรวจสอบพฤติกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นักศึกษาวิทยาลัยครูเลือกมาว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ โดยหาค่าสหสัมพันธ์แบบอันดับของพฤติกรรมต่าง ๆ ระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร กับต่างจังหวัด และนักศึกษาวิทยาลัยครูชายกับหญิง ผลปรากฏว่าอันดับการเลือกพฤติกรรมที่ต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้นของนักศึกษาวิทยาลัยครูนั้นสอดคล้องกัน ดังในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าสหสัมพันธ์แบบอันดับของการเลือกพฤติกรรมที่ต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้นระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร กับต่างจังหวัดและนักศึกษาวิทยาลัยครูชายกับหญิง

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสหสัมพันธ์แบบอันดับของการเลือก (r_s)
กรุงเทพมหานคร กับ ต่างจังหวัด	.87**
ชาย กับ หญิง	.88**

** P < .01

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า การเลือกพฤติกรรมที่ต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้นของนักศึกษาวิทยาลัยครูในกลุ่มต่าง ๆ สอดคล้องกันสูงมากไม่ว่าจะเป็นในกลุ่มกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดหรือในกลุ่มชายกับหญิง

ดังนั้นการเสนอว่าพฤติกรรมใดบ้างที่นักศึกษาวิทยาลัยครูต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้นจึงเสนอรวมทั้งหมด โดยการเรียงตามลำดับค่าร้อยละที่นักศึกษาวิทยาลัยครูเลือกมา 3 อันดับแรก และ 3 อันดับสุดท้าย (อันดับอื่น ๆ อยู่ในภาคผนวก ข)

ตารางที่ 10 พฤติกรรมที่นักศึกษาเลือกหรือต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้น 3 อันดับแรกและ 3 อันดับสุดท้าย

อันดับที่	ข้อที่เลือก	พฤติกรรม	ร้อยละของนักศึกษาที่เลือก
3 อันดับแรก			
1	40	ขอให้บุคคลหยุดกระทำการอันทำให้ท่านเกิดความรำคาญในที่สาธารณะ	43.56
2	1	ปฏิเสธคำขอยืมของมีค่า	43.04
3	15	เริ่มต้นการสนทนากับคนแปลกหน้า	37.27
3 อันดับสุดท้าย			
32	33	ลาออกจากงาน	13.12
33	5	กล่าวคำยกย่องชมเชยเพื่อนฝูง	10.24
		กล่าวขอโทษเมื่อท่านทำผิด	
		ปฏิเสธคำขอให้ไปงานพบปะสังสรรค์หรือการขอนัดพบ	
34	30	บอกบุคคลอื่นเกี่ยวกับข่าวดีของท่าน	8.14
		รับคำยกย่องชมเชย	

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยครูทั้งหมดเลือกพฤติกรรมที่ต่องการมีความกล้าในการแสดงออกเพียง 34 อันดับเท่านั้น เพราะบางพฤติกรรมที่ถูกเลือกมีอันดับที่ซ้ำกัน

ในการเลือกพฤติกรรมที่ต่องการมีความกล้าในการแสดงออกนี้ปรากฏว่า 3 อันดับแรกเรียงตามลำดับได้แก่ การขอให้บุคคลหยุดกระทำการอันทำให้เกิดความรำคาญในที่สาธารณะ การปฏิเสธคำขอยืมของมีค่า และการเริ่มต้นสนทนากับคนแปลกหน้า และ 3 อันดับสุดท้ายที่เรียงจากอันดับหลังสุดขึ้นมาได้แก่ การรับคำยกย่องชมเชย การบอกคนอื่นเกี่ยวกับข่าวดีของตน อันดับรองสุดท้ายได้แก่ การปฏิเสธคำขอให้ไปงานพบปะสังสรรค์หรือการชอนักพบ การกล่าวขอโทษเมื่อทำผิด การกล่าวยกย่องชมเชยเพื่อนฝูง และอันดับถัดขึ้นมาได้แก่ การลาออกจากงาน

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 4.2 การเลือกพฤติกรรมที่ต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้นของ นักศึกษาวิทยาลัยครูในแต่ละกลุ่มที่จำแนกตามความสัมพันธ์ของระดับ ความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปไคของพฤติกรรม

ตารางที่ 11 การยอดละของนักศึกษาวิทยาลัยครูที่เลือกพฤติกรรมที่ต้องการ มีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้นของแต่ละกลุ่มที่จำแนก ตามความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปไคของพฤติกรรม

ระดับความไม่สบายใจ	ระดับความเป็นไปไคของพฤติกรรม	
		130 ขึ้นไป ($\bar{X}=129.41$) 129 ลงมา
	Unassertive	Anxious-performer
115 ขึ้นไป ($\bar{X}=114.28$)	94 %	84 %
	Doesn't care	Assertive
114 ลงมา	85 %	83 %

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่าคารยอดละของนักศึกษาในแต่ละกลุ่มมีค่าสูงมาก ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า ไม่ว่านักศึกษาจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก หรือ เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกแล้วก็ตาม ต่างก็ต้องการที่จะมีพฤติกรรมกล้าแสดง ออกมากขึ้น

4.3 นักศึกษาวิทยาลัยครูที่ไม่เลือกพฤติกรรมที่ต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้น

จากจำนวนนักศึกษาวิทยาลัยครูทั้งหมด 440 คน มีผู้ที่เลือกพฤติกรรมที่ต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้น 381 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 86.59 ส่วนผู้ที่ไม่เลือกจำนวน 59 คน จะได้คะแนนในรูปของร้อยละจากนักศึกษาจำนวนทั้งหมด โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่จำแนกตามความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปไคของพฤติกรรม

ตารางที่ 12 ค่าร้อยละของนักศึกษาวิทยาลัยครูที่ไม่เลือกพฤติกรรมที่ต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้น เมื่อจำแนกตามความสัมพันธ์ของระดับความไม่สบายใจและระดับความเป็นไปไคของพฤติกรรม

ระดับความไม่สบายใจ	ระดับความเป็นไปไคของพฤติกรรม	
	130 ขึ้นไป ($\bar{X}=129.41$) 129 ลงมา	
115 ขึ้นไป ($\bar{X}=114.28$)	Unassertive 1.59 %	Anxious-performer 4.09 %
114 ลงมา	Doesn't care 3.64 %	Assertive 4.09 %

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่านักศึกษาวิทยาลัยครูที่ไม่เลือกพฤติกรรม

ที่ต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้นนั้น นักศึกษาในกลุ่มที่กล้าแสดงออกมีผู้ที่ไม่เลือกมีค่าร้อยละ 4.09 แต่อีก 3 กลุ่ม (Unassertive, Anxious - performer, Doesn't care) ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่กล้าแสดงออกมีผู้ที่ไม่เลือกมีค่าร้อยละ 1.59, 4.09, และ 3.64 ตามลำดับ เมื่อรวมผู้ที่ไม่กล้าแสดงออกที่ไม่เลือกพฤติกรรมที่ต้องการมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้นเข้าด้วยกันมีค่าร้อยละ 9.32 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่กล้าแสดงออก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย